

แนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท

สมถวิล พักผ่อน*

ที่ปรึกษาพิเศษ สันตะวัน**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้ดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท จำนวน 118 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรมีปัญหาสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการนิเทศภายใน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

2. แนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

คำสำคัญ : การดำเนินงานวิชาการ, โรงเรียนเอกชน

*นักศึกษาลัทธิศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2555

**อาจารย์,ดร.,ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Administrative Academic Guidelines for Chai Nat Private School

Somkorl Pakpron^{*}

Teeppipat Suntawan^{**}

Abstract

The objectives of this research were to study problems with academic administration of private Chai Nat schools and present Academic Guidelines of private Chai Nat school. The samples used in the research were 118 technical managers Chai Nat private of schools. The tools used in the research were questionnaires. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research results were as follows:

1. The problem with Administration of in Chai Nat private schools is the ability to help oneself. Evaluation of education for example is important of testing samples and evaluating the quality of education .
2. Guidelines for Academic Administration of Chai Nat private schools tend to assess activity. Adaptation teaches the pupil to be efficient and product the ability to help oneself Evaluating the education such as the explanation gives the teacher sees to importance of evaluating quality of education.

Keywords : Academic Administration, Private School

^{*}Student in Master of Education Program in Educational Administration, Nakhon Sawan Rajabhat University, 2012

^{**}Dr.,in Educational Faculty in Nakhon Sawan Rajabhat University, Thesis Advisor

บทนำ

งานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญในการจัดระบบงานให้รัดกุม และมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นหัวใจของโรงเรียน เป็นชีวิตจิตใจของสถาบัน ส่วนงานด้านอื่นๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้โรงเรียนดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ผู้บริหารการศึกษา ทุกคนควรจะได้รับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนหรือ คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านวิชาการ โดยการทำงานร่วมกับครู กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำครู และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2548: 21) งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารโรงเรียน ไม่ว่าจะโรงเรียนจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องโดยตรงหรือทางอ้อมอยู่ที่ลักษณะงานนั้น (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2549: 16)

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนจังหวัดชัยนาท ซึ่งพบปัญหาในด้านต่างๆ เช่น 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการนำหลักสูตรไปใช้ ขาดการจัดทำสารสนเทศของสถานศึกษาที่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่ชัดเจน ไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและปัญหาความต้องการบริหารจัดการงบประมาณ อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร สก.ช. ศึกษา รวมทั้งขาดการประสานงานให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพบว่าทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนไม่ได้นำการศึกษาหลักสูตรอย่างถูกต้องตามหลักการอย่างแท้จริง 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูผู้สอนจัดกระบวนการเรียนรู้ไม่ลึกซึ้ง ขาดการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ครูไม่จัดทำแผนการจัดประสบการณ์เอง ครูใช้แผนการจัดประสบการณ์สำเร็จรูปเป็นส่วนใหญ่ อันเป็นเหตุที่ทำให้ไม่ได้พัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง ไม่พบข้อบกพร่องของตนเองในการสอน ไม่พบเนื้อหาสาระที่ยังขาดอยู่ หรือควรเพิ่มเติม 3) ด้านการนิเทศภายใน พบว่า ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศภายใน ทำการนิเทศไม่เป็นระบบ แนวปฏิบัติในการนิเทศภายในไม่ชัดเจน ขาดการวางแผนเตรียมการนิเทศภายใน ขาดการวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้บริหาร/หัวหน้าฝ่ายวิชาการ/หัวหน้าสาขาวิชา กับครูผู้ปฏิบัติการสอน, รวมทั้งขาดการประเมินผลการนิเทศอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ 4) ด้านการจัดและการประเมินผลการศึกษา พบว่า ครูไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ครูไม่นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน รวมทั้งครูไม่ศึกษามาตรฐานตัวบ่งชี้ที่กำหนดให้เข้าใจ ถึงแนวทางการพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ ซึ่งมีผลกับการวัดและการประเมินผล และ 5) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายขาดความเข้าใจในหลักการของการประกันตัว

คุณภาพและหลักของการดำเนินงาน สรุปได้ว่ายังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของตนให้ถูกต้อง ถ้าปล่อยให้มีผลการดำเนินงานที่ยังไม่เข้าใจชัดเจนก็จะเป็นการขยายปัญหาให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษฯ, 2549: 7)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาทได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท
2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545: 111) เสนอว่า งานด้านวิชาการ เป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดในการบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ขอบข่ายเนื้อหาและหลักการบริหารงานด้านวิชาการอย่าง ลึกซึ้ง เกี่ยวกับขอบข่ายงานวิชาการ ต่อไปนี้ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2549: 42) ได้กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ว่าจะต้องมีการประเมินหลักสูตร และควรมีการดำเนินการเป็นระยะๆ ทั้งนี้ เนื่องจากข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของหลักสูตรอาจมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัยและในระยะเวลาต่างกัน และจะต้องมีการประเมินหลักสูตรให้ครบทุกขั้นตอน การนำหลักสูตรไปใช้เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเพราะถ้าไม่มีการนำหลักสูตรที่สร้างขึ้นไปสู่การปฏิบัติจริงในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรนั้นก็ไม่มี ความหมาย

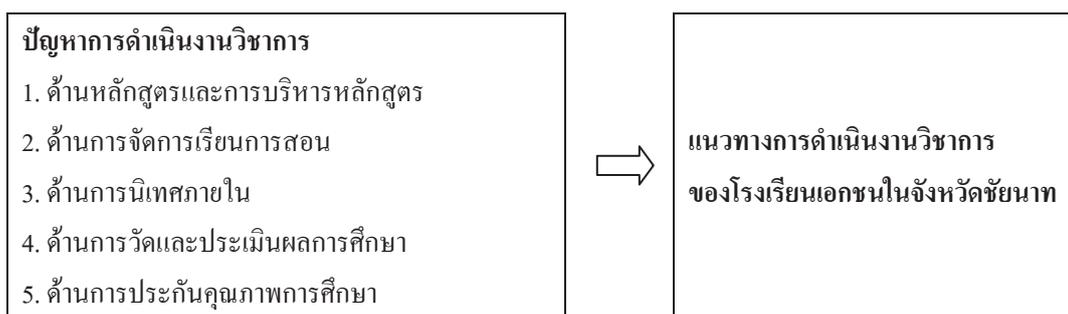
การจัดการเรียนการสอน สายัณห์ ฝาน้อย (2549: 6) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารจัดการเรียนการสอนว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีจำนวนนักเรียนเหมาะสมกับห้องเรียน จัดห้องเรียนรายวิชา จัดครูเข้าสอน ประจำชั้น ประจำวิชา ตรวจสอบการจัดตารางสอนให้มี เวลาเรียนให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด จัดทำเอกสาร คู่มือครู ให้เพียงพอทุกระดับชั้น ทุกวิชาตรวจสอบการเตรียมการสอน บันทึกการสอน และแผนการสอนย่อยของครู กำกับควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของครูให้เต็มเวลา เต็มหลักสูตร เต็มความสามารถ ให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน เยี่ยมห้องเรียน จัดครูเข้าสอนแทน

การนิเทศภายใน พะนอม แก้วกำเนิด (2545: 13) ได้ให้ความหมายของการนิเทศภายในว่า การนิเทศภายใน เป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของบุคลากรทางการศึกษา โดยยึดหลักมนุษยสัมพันธ์และการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้ครูเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนการสอน สามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

การวัดและประเมินผลการศึกษา พัชรีย์ สวนแก้ว (2546: 25) ได้ให้ความหมายการวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการ ตรวจสอบความรู้ที่เรียนทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติตลอดจนการสร้างเครื่องมือทดสอบการใช้เทคนิคต่างๆ ในการวัด การจัดทำรายงานไปถึงผู้เรียนและผู้ปกครอง และมีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป การวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน การสอนที่สมบูรณ์จะต้องเริ่มที่การตั้งจุดมุ่งหมายของการสอน เตรียมเนื้อหา กิจกรรม และสื่อในเรื่องที่จะสอน สร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล ลงมือสอน วัดและประเมินผลการเรียนการสอน

การประกันคุณภาพการศึกษา สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2547 : 26) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวข้องกับการดำเนินการที่สำคัญ 3 ขั้นตอนดังนี้ การควบคุมคุณภาพ (Quality control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality audit) และการประเมินคุณภาพ (Quality assessment)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาบริบทของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานวิชาการ แนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประเภทของงานวิจัย การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท จำนวน 162 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 9 คน หัวหน้าฝ่ายวิชาการจำนวน 9 คน วิชาการช่วงชั้นจำนวน

16 คน และครูผู้สอนจำนวน 128 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท จำนวน 118 คน จากตารางกำหนดขนาดตัวอย่างจากตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท และแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 2 ประเภท ได้แก่

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาหาแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน โดยแบ่งกลุ่มแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการนิเทศภายใน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างไปให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท จำนวน 118 คน
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา นำมาตรวจสอบความถูกต้องและนำไปแจกแจงความถี่ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4. ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน โดยเลือกมาแบบเจาะจงให้มีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นผู้ดำเนินงานวิชาการ มีระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโท และมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี

5. ผู้วิจัยดำเนินการสนทนากลุ่ม ณ ห้องประชุม โรงเรียนอนุบาลสุริษา ในวันที่ 12 ธันวาคม 2553 เวลา 9.00 – 15.00 น. โดยเริ่มการสนทนากลุ่มในเวลา 9.00 น. โดยผู้วิจัยได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมทุกคน กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม สรุปผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาทมาเป็นข้อมูล และแจกเอกสารเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท จากนั้นจึงให้ผู้เข้าร่วมวิจัยเริ่มสนทนากลุ่มกัน โดยผู้วิจัยใช้แบบบันทึกการสนทนากลุ่มในการจดบันทึกการสนทนากลุ่ม

6. สรุปผลการสนทนากลุ่มและทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้แนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 2 ประเภท ได้แก่

1. การวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การศึกษาแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท โดยดำเนินการสนทนากลุ่มกับผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวน 9 คน เพื่อสรุปผลการสนทนากลุ่มและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรมีปัญหาสูงที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการนิเทศภายใน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ

1.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ ความสามารถที่จะช่วยตนเองได้ตามวัย

1.3 ด้านการนิเทศภายใน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ การประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศ

1.4 ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ การให้ความสำคัญของการสอบวัดและประเมินผลการศึกษา

1.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีปัญหาสูงสุด ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานที่ต้องสามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นปรนัย

2. ผลการศึกษาหาแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท มีดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร มีแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยการจัดทำแบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมกับงานให้มากที่สุด

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ ความสามารถที่จะช่วยตนเองได้ตามวัย โดยการจัดทำการปรับปรุงแผนการสอนเด็กนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความสามารถที่จะช่วยตนเองได้ตามวัย

2.3 ด้านการนิเทศภายใน มีแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ การประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศ โดยการจัดทำเอกสารขอความร่วมมือประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศอย่างเป็นทางการ

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ การให้ความสำคัญของการสอบวัดและประเมินผลการศึกษา โดยทำการชี้แจงให้ครูผู้สอนเห็นถึงความสำคัญของการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

2.5 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีแนวทางการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานที่ต้องสามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นปรนัย โดยการประชุมผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อกำหนดมาตรฐานที่ต้องสามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นปรนัย

อภิปรายผล

1. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ข้อที่มีปัญหาสูงสุด ได้แก่ การประเมินการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ การจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ที่ตอบสนองความต้องการท้องถิ่นและชุมชน และการติดตามผลการใช้หลักสูตรจากภายนอกและหน่วยงานต้นสังกัด ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารหลักสูตร เป็นการที่ผู้บริหารพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องแนวและแผนการจัดประสบการณ์ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตลอด จนให้มีการปรับปรุง หรือพัฒนาแนวและแผนการจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมก่อนการนำไปใช้อยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิรวดี ปาทาน (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสตูล พบว่า ปัญหา อุปสรรค ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ทั้ง ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านวัดผลประเมินผล

ส่วนใหญ่เกิดปัญหาการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ครูผู้สอนขาดประสบการณ์ ขาดเทคนิคและองค์ความรู้ และยังเป็นสาเหตุจาก การจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามยังไม่มองศักยภาพรัฐเข้ามาดูแล สนับสนุน ตรวจสอบอย่างแท้จริง

2. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อที่มีปัญหาสูงสุด ได้แก่ ความสามารถที่จะช่วยตนเองได้ตามวัย การกำกับควบคุมการจัดการเรียนการสอน ของครูให้เต็มเวลา และการตรวจสอบการจัดตารางสอนให้มี เวลาเรียนให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอน เป็นการจัดประสบการณ์หรือการจัด กิจกรรม สำหรับเด็กปฐมวัย ที่จะได้รับความรู้ทักษะ ประสบการณ์ชีวิต นำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต จัด การศึกษาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มศักยภาพทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จัดกิจกรรมและประสบการณ์ ให้สอดคล้องกับแนวและแผนการ จัดประสบการณ์ ดำเนินไปตามตารางกิจกรรมประจำวันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร จันทโชติ (2543) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการใน โรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ของโรงเรียน เอกชนกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีปัญหาการตรวจสอบการจัดตารางสอนให้มี เวลาเรียนให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนจุดเน้นของ กิจกรรมคือ จัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ลักษณะเน้นในตัวเด็กคือ การช่วยเหลือตนเอง ความมี ระเบียบและความรับผิดชอบ มีการจัดมุมเล่น / มุมหนังสือไว้ในห้องเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ส่งครูอบรม ศึกษาดูงานเกี่ยวกับสื่อ และให้ครูผลิตสื่อการสอนด้วยตนเอง มีการติดตามประเมินผลโดยการสังเกตการณ์ สอนในชั้นเรียน

3. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ด้านการนิเทศภายใน ข้อที่มี ปัญหาสูงสุด ได้แก่ ประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศ ประเมินผล การนิเทศโดยอาศัยข้อมูลจากหลายฝ่าย ทั้งจากผู้บริหารผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ และการประชุม ปรึกษาหารือเพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและความต้องการจำเป็น ที่จะต้องมีการนิเทศ ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจ เป็นเพราะว่า การนิเทศภายใน เป็นกระบวนการในการร่วมมือกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียน โดยการพัฒนา ครูให้มีความรู้ ความเข้าใจ ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัด สื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงเพิ่มคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตาม เป้าหมายของการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร จันทโชติ (2543) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและ ปัญหาการดำเนินงานวิชาการใน โรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ของโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการนิเทศภายในและประชุมอบรมทางวิชาการ มีปัญหาการประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับ การแก้ไขวิธีการนิเทศ การประชุมการเปิดภาคเรียน การประชุมอบรมครู ส่วนใหญ่ครูต้องการได้รับการนิเทศ

เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนการเข้าอบรม กับหน่วยงานอื่น ๆ ที่จัด มีการติดตาม ประเมินผล โดยผู้รับผิดชอบการอบรมรายงานผลทางวิชาการในการประชุมครู

4. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ด้านการวัดและประเมินผล การศึกษา ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ การให้ความสำคัญของการสอบวัดและประเมินผลการศึกษา รองลงมา ความรู้และเทคนิควิธีในการเลือกใช้เครื่องมือของครู และความเข้าใจความมุ่งหมายของการวัดผลและ ประเมินผลการศึกษาที่แท้จริง ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การวัดและประเมินผลการศึกษา เป็น การติดตามผลการเรียนรู้และพฤติกรรมของเด็ก การแสดงออกของเด็กต่อกิจกรรม ผลงานของเด็ก ตามสภาพ จริง ด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะกับเด็ก เพื่อให้ทราบว่าเด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สมวัยหรือไม่ และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาเพียงใด นำผลการวัดและ ประเมินพัฒนาการของเด็กมาปรับปรุงการจัดกิจกรรมและการจัดประสบการณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร จันทโชติ (2543) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานวิชาการใน โรงเรียนระดับก่อน ประถมศึกษา ของโรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผล มีปัญหา การขาดความรู้ และเทคนิควิธีในการเลือกใช้เครื่องมือของครู การจัดให้มีการอบรมสัมมนา แก่ครูให้มีความรู้ด้านการวัดผล

5. ปัญหาการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา ข้อที่มีปัญหาสูงที่สุด ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานที่ต้องสามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็น ปรนัย การกำหนดมาตรฐานเขียนในรูปของความคาดหวังที่โรงเรียนจะต้องบรรลุถึง และการประเมินคุณภาพ ของสถานศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในส่วนกลางที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า การประกันคุณภาพการศึกษาครอบคลุมถึงมวลกิจกรรมและภารกิจทางวิชาการและทางการ บริหารจัดการที่มี การวางแผนล่วงหน้าและมีการประสานสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะสร้างความ มั่นใจที่สมเหตุสมผลว่าผู้เรียนจะมีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐาน การศึกษาที่ได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของชำนาญ ท้วมพงษ์ (2547) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการ ดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนในกิ่งอำเภอนิคมน้ำอ้น สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยองเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการดำเนินงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดผลประเมินผล การศึกษา และด้านการนิเทศภายในตามลำดับ เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ปัญหาการดำเนินงานวิชาการที่มีมาก ที่สุด ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานที่ต้องสามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นปรนัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ควรแก้ไขปัญหาการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการจัดทำแบบประเมินการปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมกับงานให้มากที่สุด
2. โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ควรแก้ไขปัญหาความสามารถที่จะช่วยตนเองได้ตามวัย โดยดำเนินการจัดทำแผนการสอนเด็กนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความสามารถที่จะช่วยตนเองได้ตามวัย
3. โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ควรแก้ไขปัญหาประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศ โดยดำเนินการจัดทำเอกสารขอความร่วมมือประชุมบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศอย่างเป็นทางการ
4. โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ควรแก้ไขปัญหาความสำคัญของการสอบวัดและประเมินผลการศึกษา โดยดำเนินการชี้แจงให้ครูผู้สอนเห็นถึงความสำคัญของการวัดผลและประเมินผลการศึกษา
5. โรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท ควรแก้ไขปัญหาการกำหนดมาตรฐานที่ต้องสามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นปรนัย โดยดำเนินการประชุมผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อกำหนดมาตรฐานที่ต้องสามารถประเมินได้โดยใช้เกณฑ์ที่เป็นปรนัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางการดำเนินการจัดทำแบบประเมินของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมกับงานให้มากที่สุด
2. ควรศึกษาแนวทางการปรับปรุงแผนการสอนเด็กนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาทให้มีประสิทธิภาพ
3. ควรศึกษาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขวิธีการนิเทศของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชัยนาท

รายการอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ อัจฉศิลป์.(2544). พฤติกรรมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดชุมพร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิรวดี ปาทาน. (2546). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุลา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์.(2549). การพัฒนาหลักสูตร หลักการ และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: อลิ้น เพรส
- ชำนาญ ท้วมพงษ์. (2547). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกิ่งอำเภออินทพัฒนา
สังกัด สำนักงานพื้นที่การศึกษาจังหวัดระยองเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
(หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงพร คิ้วหวา. (2548). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับปฐมวัยตามความ
คิดเห็นของครูและผู้บริหารในเขตห้วยขวาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการ
สอน). กรุงเทพมหานคร: ราชภัฏจันเกษม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพมหานคร.
- พะยอม แก้วกำเนิด. (2545). การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา.
- พัชรี สวนแก้ว. (2546). เอกสารประกอบการสอนวิชา 2173107 จิตวิทยาพัฒนาการและการดูแลเด็กปฐมวัย.
กรุงเทพมหานคร: ดวงกมล.
- ศิริพร จันทโชติ. (2543). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ของ
โรงเรียนเอกชนกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน).
กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สายัณห์ ผาน้อย. (2549). นโยบายและทิศทางการศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท. (2549). รายงานการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนา
ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก. ชัยนาท : สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดชัยนาท.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร:
พริกหวาน กราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวการจัดการศึกษาระดับ ก่อนประถมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2548). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 –
2544. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พัฒนาหลักสูตร.
- สิริมา ภิญโญนต์พงษ์. (2547). ชีวิตเด็กปฐมวัยในโรงเรียนมิติใหม่กับการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพ มหานคร:
คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
